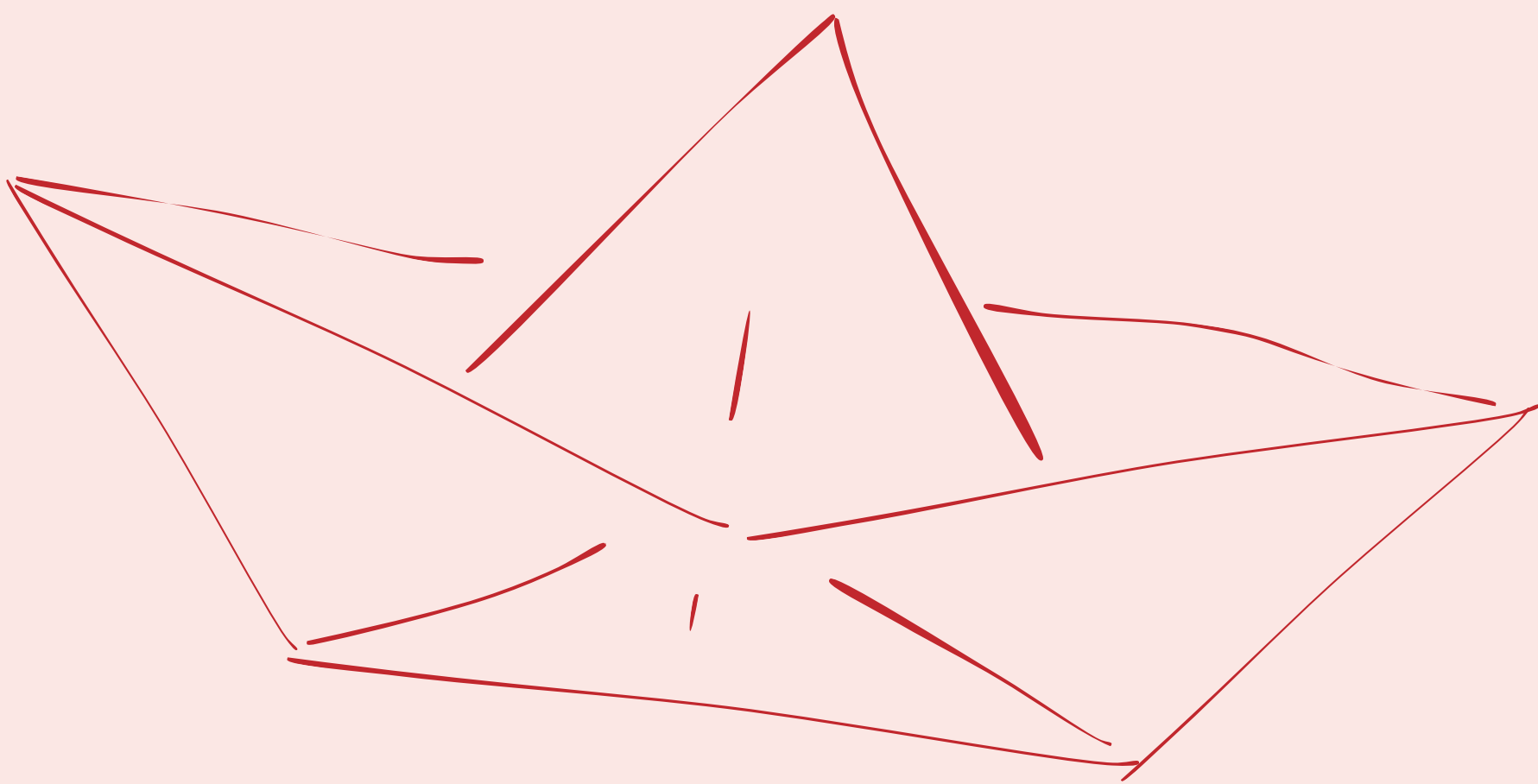
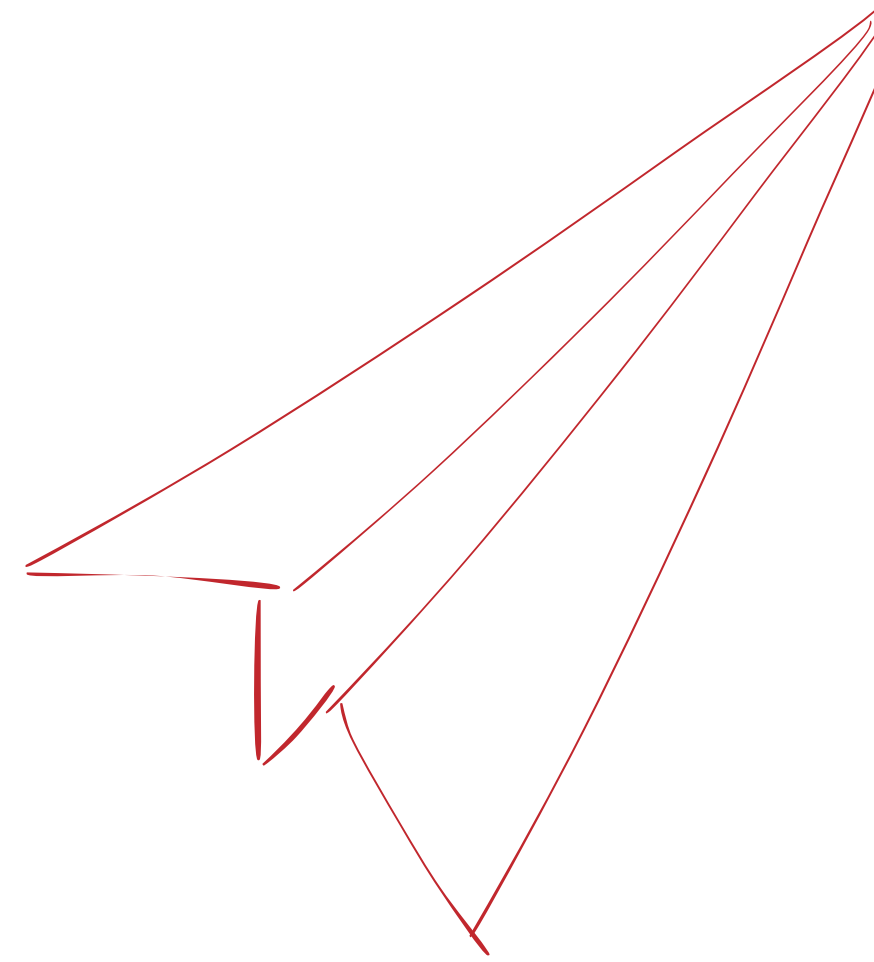

MIGRANT = MENNESKE

VÅRE KRAV

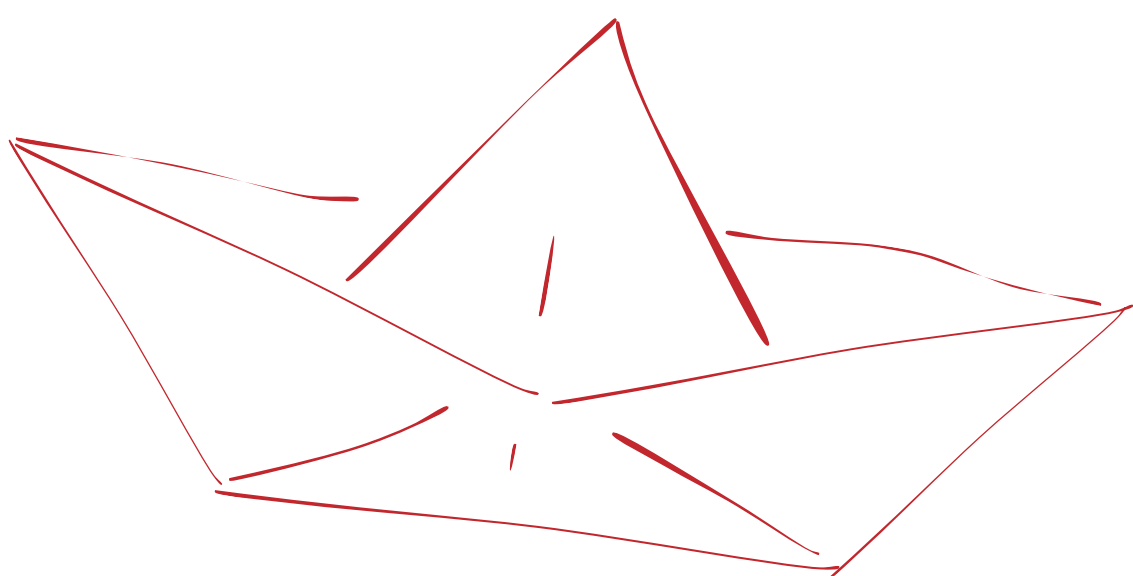

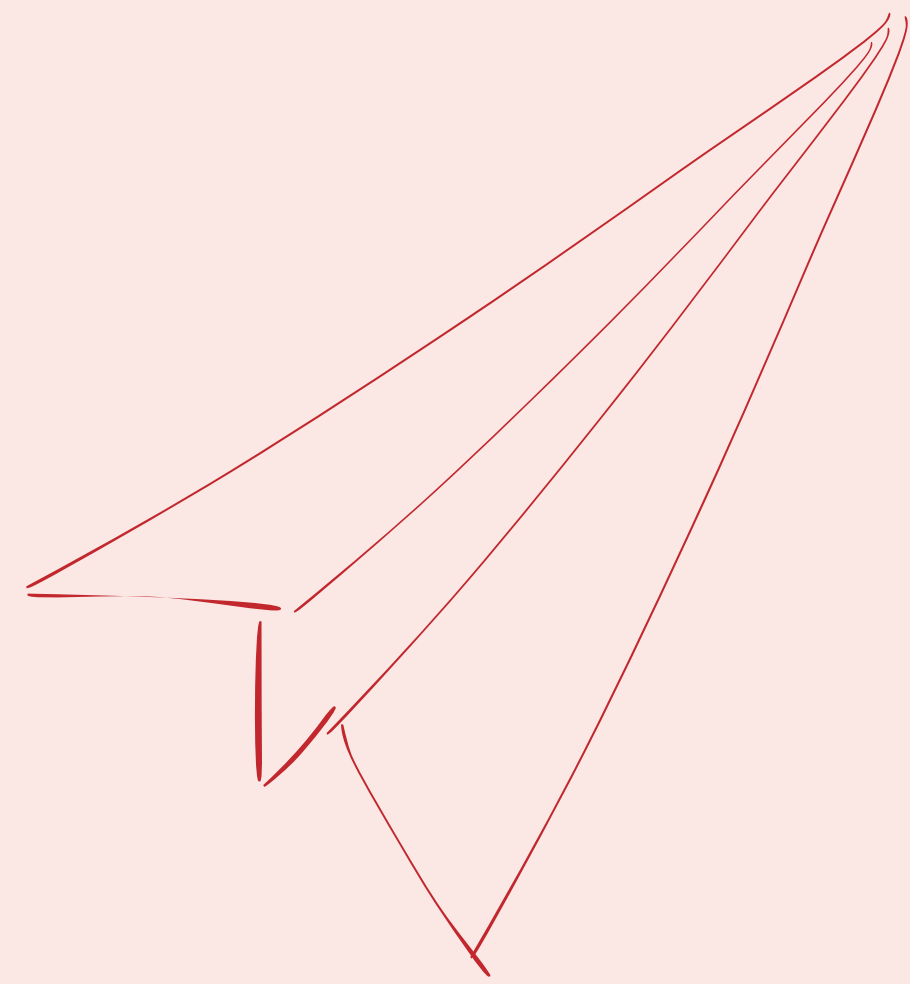
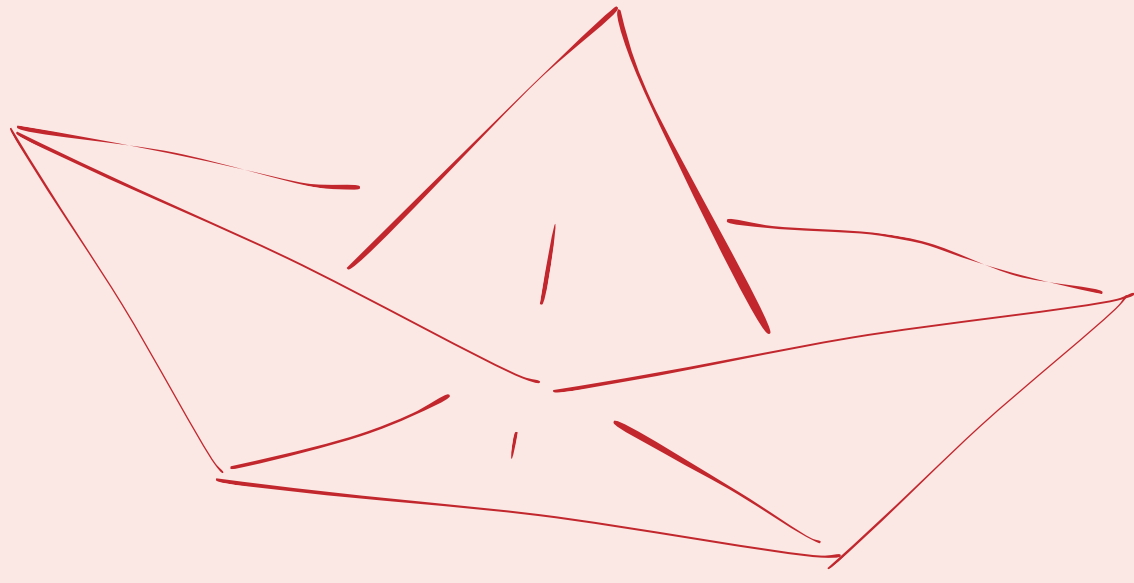

MIGRANT = MENNESKE

De siste årene har europeiske land, inkludert Norge, implementert tiltak for å hindre migranter fra afrikanske land i å nå europeiske grenser, med økende fokus på sikkerhet og grensekontroll. Mange steder ser vi at ytre høyre vinner frem med innvandringskritisk retorikk, men vi ser også at tradisjonelt mer innvandringspositive partier og fløyer går til valg på strengere innvandringspolitikk.

Retorikken i det offentlige ordskiftet vil ha det til at en “bølge” av migranter fra Afrika truer Europa, og at dette rettferdiggjør behovet for innstramming. Samtidig viser statistikken et annet bilde. De absolutt fleste afrikanske migranter reiser til nærliggende land på det afrikanske kontinentet - ikke til Europa. Migrasjon er dessuten en naturlig og kontinuerlig del av menneskehetens historie, og selv om antallet migranter globalt har økt, er andelen som migrerer fortsatt stabil når befolkningsvekst tas i betraktning.

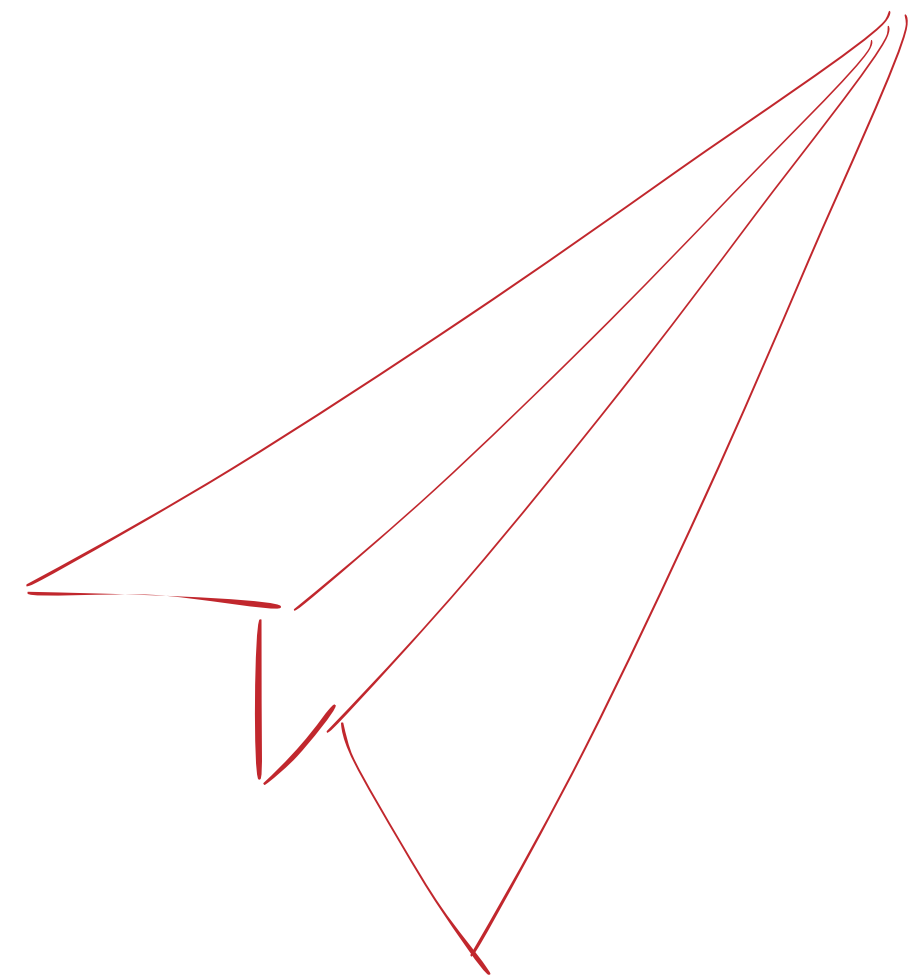

Den forenklete, og tidvis polariserte, debatten rundt innvandring overser mange viktige nyanser og realiteter. Vedvarende fokus på hvordan innvandring kan begrenses, overskygger de mange positive mulighetene migrasjon kan by på, både for menneskene som migrerer, og landene de migrer mellom - slik som økonomisk vekst, fattigdomsreduksjon, og sosial og politisk utvikling. En slik debatt taper alle på. Den ensidige og ofte dehumaniserende retorikken rundt migrasjon overskygger dessuten individene og historiene bak innvandringstallene. Migranter er mennesker. Ulike årsaker og motivasjoner ligger til grunn for deres reiser. Noen befinner seg i sårbare og vanskelige situasjoner, og i mangelen på tilgang til trygge og ordnede reisemuligheter kan de være nødt til å ta store risikoer for å sikre en trygg og verdig fremtid.

Uansett hvem migranter er - uansett hvordan eller hvorfor de reiser - har de like mye krav på respekt for sitt menneskeverd og sine rettigheter som andre mennesker. Dette inkluderer retten til bevegelsesfrihet og retten til å søke asyl - rettigheter som både Norge og andre europeiske land plikter å respektere.

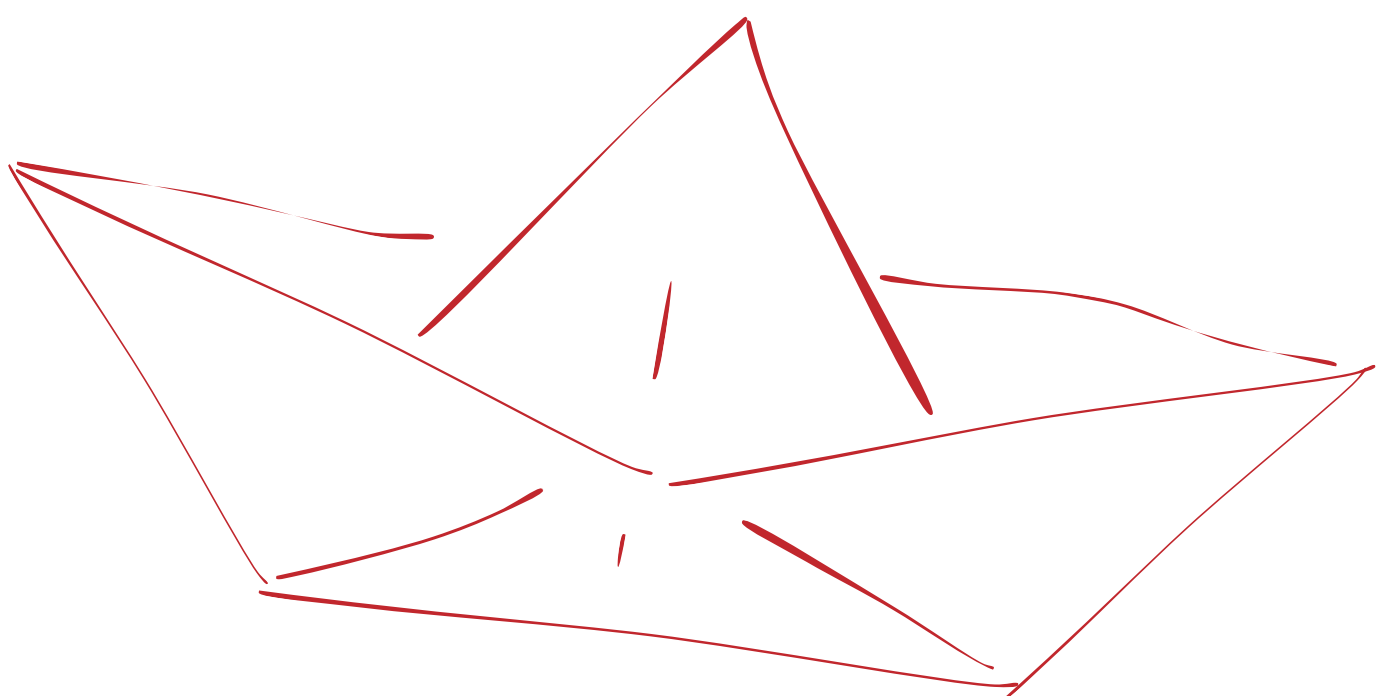

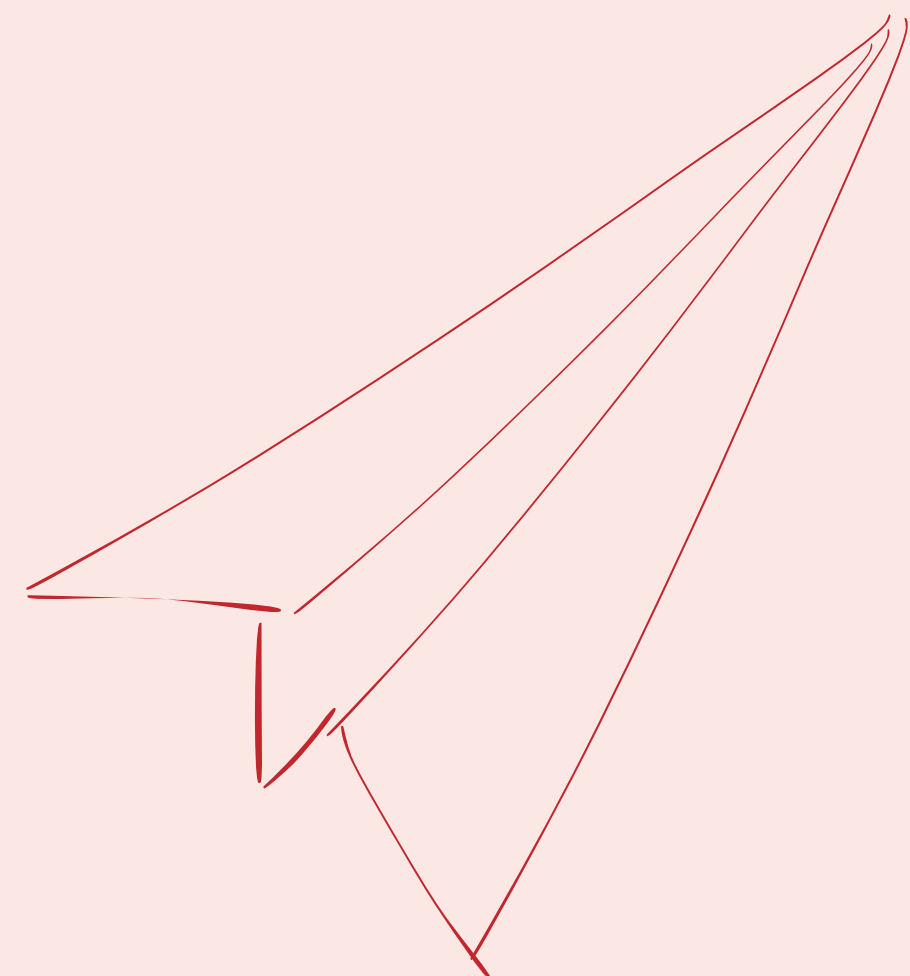
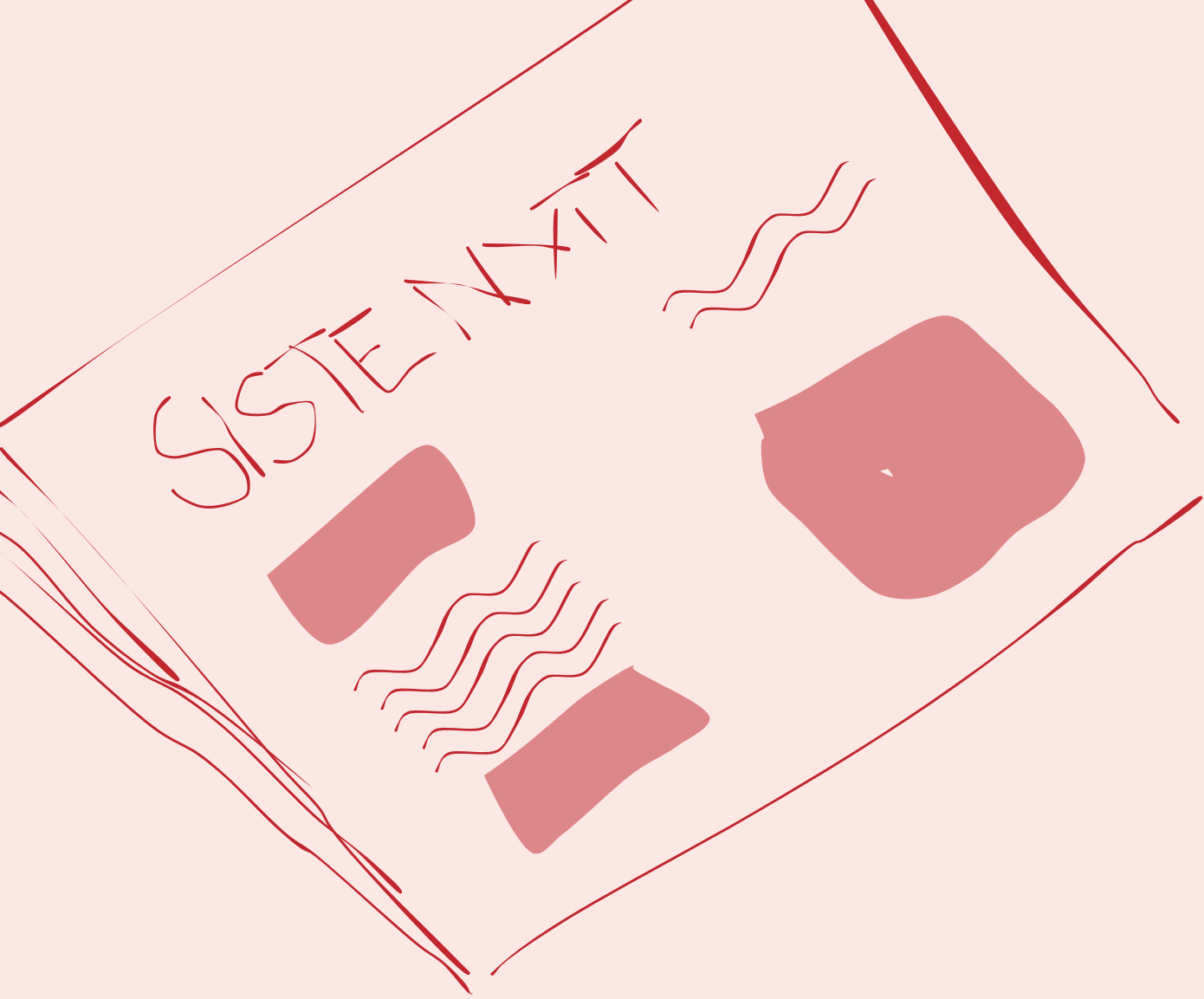

POLITIKK PÅ BEKOSTNING AV MENNESKERETTIGHETER OG SOLIDARITET

I Norge virker det som politikere gjør sport av å være strengest på innvandring, og i Europa går den migrasjonspolitiske utviklingen stadig mer på direkte akkord med grunnleggende menneskerettigheter. EUs “migrasjonsforebyggende” partnerskapsavtaler med land som Libya og Tunisia, gir betydelig økonomisk og teknisk støtte til disse landene for å stoppe migranter før de når Europa.

Konsekvensen er en situasjon der migranter utsettes for svært alvorlige menneskerettighetsbrudd. EUs “migrasjonsforebyggende” politikk har bidratt til at tusenvis av migranter har druknet i Middelhavet, og enda flere tusen har havnet i interneringsleirer under umenneskelige forhold for å hindres i å reise mot Europa. Flere europeiske land vurderer også såkalte tredjelandsavtaler, der asylsøkere sendes til land utenfor Europa for å få sine søknader behandlet der. Modellen tar inspirasjon fra Storbritannias foreslåtte Rwanda-avtale - en avtale som nylig ble nylig ble skrinlagt, blant annet etter kritikk fra FN og ulike menneskerettsorganisasjoner, som påpekte at avtalen stred med både menneskerettigheter og prinsipper om internasjonal solidaritet.

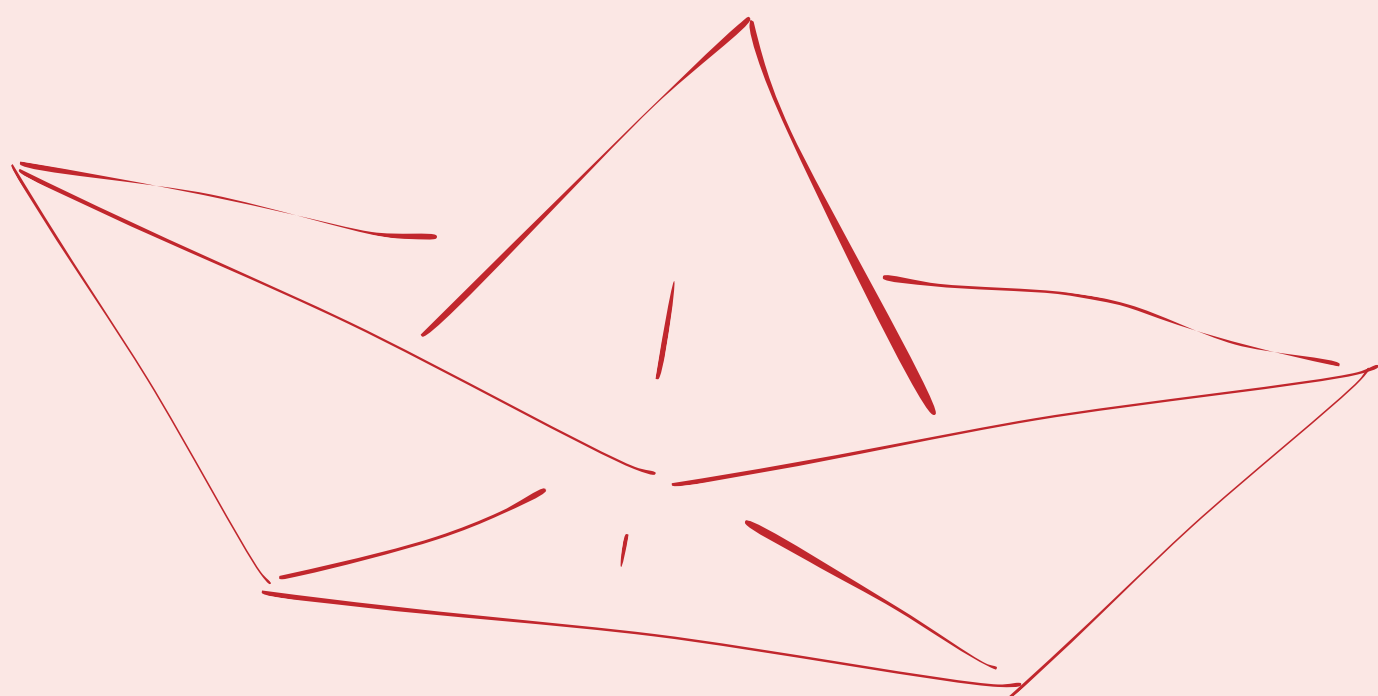

Norge har til dels vært medskyldig i utviklingen, gjennom økonomiske bidrag til EUs “migrasjonsforebyggende” arbeid i afrikanske land. Enkelte norske politikere har nå også tatt til orde for å se på muligheten for tredjelandsavtaler der asylsøkere “omplasseres” til andre land. De siste årene har regjeringen også stadig kuttet i antallet kvoteflyktninger.

Mange politikere hevder at stadig strengere tiltak er nødvendig. Samtidig er det et faktum at Norge og andre land i Europa tar imot svært få flyktninger sammenlignet med land i det globale sør. For mange migranter er det svært begrensede muligheter for å migrere til Europa på trygt og ordnet vis - for eksempel vil et mulig behov for asyl i seg selv være grunnlag for avslag på søknad om visum og innreise til land innenfor Schengen, herunder Norge.

Mottakskapasiteten i mange av landene som huser de fleste av verdens flyktningmigranter er under press, ikke minst ettersom dette er land som ofte er presset for ressurser fra før. Likevel har regjeringen også kuttet i bistanden til tiltak for å ivareta flyktninger i slike land.

VÅRE KRAV

Vi trenger en helhetlig tilnærming til migrasjon, innvandring og integrering som fokuserer på å ivareta mennesker uansett hvor de er, og uansett hvorfor de migrerer. **Norge bør være en forkjemper for en internasjonal migrasjonspolitik som støtter opp om migranternes rettigheter og anerkjenner Norges ansvar som en del av det globale fellesskapet.**

Derfor krever vi at Norge:

1. Respekterer og støtter retten til asyl og bevegelsesfrihet i tråd med FNs menneskerettighetserklæring og internasjonale forpliktelser.
2. Utformer en faktabasert migrasjonspolitik som respekterer grunnleggende menneskerettigheter og unngår tredjelandavtaler som ansvarsfraskriver Norge fra sitt internasjonale ansvar.
3. Øker antall kvoteflyktninger i tråd med anbefalingene fra FN, til minst 5 000 årlig.
4. Samarbeider med afrikanske diasporaorganisasjoner i Norge som sentrale partnere i migrasjonsspørsmål. Deres innsikt kan bidra til løsninger for utvikling både i Norge og i afrikanske land.
5. Øker bistanden til flyktingleire og til land som tar imot stort antall flyktninger for å sikre at mennesker på flukt får den hjelpen de trenger - uansett hvor de befinner seg.

En migrasjonspolitik som fokuserer på solidaritet og menneskerettigheter må vektes over en innstramning av politikken rotet i fremmedfrykt og polarisering. Ved å investere i bistand og støtte til trygge migrasjonsruter, viser Norge veien for en migrasjonspolitik som møter mennesker på flukt i dag med respekt og medmenneskelighet.